
2. *Красноруцький О.О., Грищенко В.А., Барчан К.М. Організаційно-економічний інструментарій управління інноваційним розвитком аграрних підприємств рослинницького напрямку. URL: file:///C:/Documents%20and%20Settings/user/Рабочий%20стол/operaweb/Vkhdtusg_2017_185_23.pdf*

3. *Петренко О.П., Нестер Ю.В. Аналіз собівартості продукції рослинництва та шляхи її зниження. Аграрний вісник Причорномор'я: збірник наукових праць. Економічні науки. Одеса, 2018. Вип. 89. С. 92-99 URL: <http://lib.osau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2632/1/13.pdf>*

УДК 658.2

Пилипенко С.М.,

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри управління та експертизи товарів

Васюнець М.-А. Є.

здобувач вищої освіти,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА

Основні засоби України є національним надбанням. Раціональне їх використання створює передумови для зростання добробуту населення, успішного економічного та соціального розвитку, визначає ефективність діяльності будь-якого суб'єкта господарювання.

Обсяги виробництва товарів і послуг, кінцеві результати діяльності підприємства, його технічний рівень, умови праці значною мірою залежать від того, яка частина фінансових ресурсів вкладена в основні засоби. Хоча основною виробничою силою суспільства є кваліфіковані працівники, продуктивність їх праці залежить від озброєності їх найпередовішими і найефективнішими засобами праці – основними засобами.

Метою управління основними засобами підприємства є забезпечення максимально ефективного їх використання при мінімальних витратах на їх утримання та обслуговування. Для виявлення резервів підвищення ефективності використання основних засобів необхідно добре знати їх економічну природу й особливості

економічних відносин, пов'язаних з їхнім відтворенням і функціонуванням у процесі матеріального виробництва.

В економічній літературі поняття «основні засоби» має кілька аналогів, а саме: основні виробничі фонди, основні фонди, основний капітал, засоби праці тощо. Сьогодні не існує єдиного визначення поняття «основні засоби» та переліку їх складових згідно з чинним законодавством. Навіть у нормативному забезпеченні існує кілька точок зору щодо трактування цього поняття.

Основні засоби – це необоротні матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік) [2].

Так, порівнюючи дефініції, представлені в НП(С)БО 7 «Основні засоби» [2] та МСБО 16 «Основні засоби» [1], можна зробити висновок про їх подібність, яка зумовлена тим, що під час написання українських стандартів бухгалтерського обліку міжнародні стандарти використовувалися як основа. У визначеннях, які містяться у цих стандартах, не ставиться якихось вартісних обмежень під час віднесення активу до основних засобів. Головне, щоб цей актив використовувався в діяльності підприємства протягом більше одного року та його використання забезпечувало економічну вигоду у майбутньому.

Своєю чергою, у Податковому кодексі відмовилися від поняття «основні фонди» на користь «основних засобів», що свідчить про наближеність Кодексу до положень (стандартів) бухгалтерського обліку. Проте таке наближення не є повним, адже грошове обмеження віднесення до складу основних засобів залишилося, хоча і зросло від 6000 грн. до 20000 грн. [3].

Аналізуючи науковий доробок фахівців із даного питання, ми приходимо до висновку, що поняття «основні засоби» та «основні фонди» практично тотожні (обидві категорії є вартісними, їх натурально-речові носії ті ж самі, роль у виробничому процесі однакова).

Отже, у сучасних умовах господарювання виникає необхідність ефективного управління основними засобами підприємства.

Проаналізувавши нормативні документи ми дійшли до висновку, що сьогодні існує розбіжність щодо трактування поняття «основні засоби». Тому для узгодженості понять слід удосконалювати нормативно-законодавчу базу основних засобів.

Список використаних джерел:

1. МСБО 16 «Основні засоби» від 1 січня 2012 р. № 929_014. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014#Text.
2. НП(С)БО 7 «Основні засоби»: Наказ Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 р. № 92. Дата оновлення: 26.05.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00#Text>.
3. Податковий кодекс України: Закон України від 2 грудня 2010 р. №2755-VI. Дата оновлення: 07.02.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

УДК 334.732 : 631.6.02

Прокопенко К. О.

*кандидат економічних наук, старший науковий співробітник,
провідний науковий співробітник відділу форм і методів
господарювання в агропродовольчому комплексі
ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»*

ЗМІНА КЛІМАТУ ЯК ЧИННИК ПЕРЕХОДУ АГРАРНОГО СЕКТОРА НА НОВИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ РІВЕНЬ

Досягнення цільових показників ЦУР-2030 в сучасних умовах вимагає якісної трансформації глобальної агропродовольчої системи, насамперед у частині активного переходу до нового технологічного рівня. Перехід агробізнесу на високі технології обумовлюється демографічною ситуацією, дефіцитом природних ресурсів, глобальним потеплінням, проблемою відходів. Через збільшення чисельності населення потреба у продуктах харчування зростає, при цьому земля та вода стають дефіцитними ресурсами. Водночас, значна частина продуктів псується, не встигаючи дійти споживача, хоча її виробництво супроводжується витраченими ресурсами. Зміна клімату призводить до відсутності умов вирощування притаманних регіону культур та тварин.